

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

مجله علمی پژوهشی اکوفیزیولوژی گیاهی
سال دهم، شماره سی و پنجم، ۱۳۹۷

تأثیر مقدار مصرف کود اوره بر جذب و تخصیص نیتروژن و میزان پروتئین در سیبزمینی

مهدی عقیقی شاهوردی^۱، احمد توبه^۲، هدیه مصنوعی^۳

تاریخ دریافت: ۹۵/۴/۴ تاریخ پذیرش: ۹۵/۷/۲۷

چکیده

به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر جذب و تخصیص نیتروژن به اندام‌های مختلف گیاه به ویژه غده، تجمع نیترات و عملکرد پروتئین غده در سیبزمینی، آزمایشی در طی چهار سال در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. فاکتور مورد مطالعه در این آزمایش سطوح مختلف کود نیتروژن شامل صفر، ۸۰، ۱۶۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار از منبع اوره بود. نتایج نشان داد که کاربرد ۱۶۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار باعث تولید بالاترین عملکرد غده تر، درصد و عملکرد پروتئین شد. با افزایش سطح کودی از صفر به ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار، درصد نیتروژن غده و اندام هوایی، میزان جذب نیتروژن در غده، اندام هوایی و کل گیاه و تجمع نیترات در ماده خشک و تر افزایش یافت، به طوری که کمترین مقادیر این صفات در شرایط عدم مصرف نیتروژن و بیشترین مقادیر آن‌ها در تیمار کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار مشاهده شد. بیشترین میانگین عملکرد غده تر (۳۱/۴۹ تن در هکتار) و عملکرد پروتئین (۴۶۷/۹۵ کیلوگرم در هکتار) به ترتیب در سال اول و سال چهارم بدست آمد. به طور کلی افزایش بیش از حد مطلوب نیتروژن در خاک باعث کاهش عملکرد سیبزمینی گردید و با کاهش میزان پروتئین غده و افزایش تجمع نیترات باعث افت کیفیت محصول تولیدی شد.

واژه‌های کلیدی: جذب نیتروژن، زراعت سیبزمینی، غده، نیترات

عقیقی شاهوردی، م. ا. توبه و ه. مصنوعی. ۱۳۹۷. تأثیر کود اوره بر جذب و تخصیص نیتروژن و میزان پروتئین در غده سیبزمینی. مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. ۳۵: ۶۲-۵۲.

۱- دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه شاهد تهران، تهران، ایران

۲- دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۳- دانشجوی دکتری گروه زراعت، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران- مسئول مکاتبات. پست

الکترونیک: hedieh_mosanaiey@yahoo.com

مقدمه

سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum* L.) یکی از مهم‌ترین گیاهان در تغذیه انسان است که از نظر اهمیت غذایی مقام چهارم را در جهان دارد. همچنین از نظر پراکنندگی بعد از ذرت دارای گسترده‌ترین پراکنش در دنیا است (عبادی و همکاران، ۱۳۹۱). مقدار و زمان مصرف کود نیتروژن علاوه بر عملکرد کمی سیب‌زمینی، کیفیت غده‌های تولیدی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. مصرف نیتروژن می‌تواند از طریق افزایش درصد نیتروژن غده‌ها و تبدیل آن‌ها به پروتئین، موجب بهبود ارزش غذایی غده‌ها گردد. بخش عمده نیتروژن مورد نیاز گیاه به صورت نیترات (NO_3^-) جذب می‌شود و تجمع بیش از حد نیتروژن می‌تواند سلامت مصرف‌کننده را به خطر اندازد (مدنی و همکاران، ۱۳۸۸). نیاز انسان به نیترات به ازای هر کیلوگرم وزن بدن حداکثر ۵ میلی‌گرم در روز می‌باشد و حد مجاز میزان نیترات برای سیب‌زمینی کمتر از ۲۰۰ پی‌پی‌ام از سوی مجامع بین‌المللی تعیین گردیده است (پورمقیم و همکاران، ۱۳۸۹). هر چند تجمع نیترات در غده سیب‌زمینی به میزان مصرف و نوع کودهای نیتروژنی، شرایط آب و هوایی، طول دوره رشد و نوع رقم نیز وابسته است، اما باید در نظر داشت در بیشتر موارد، محتوی نیترات غده‌های سیب‌زمینی در اثر مصرف بیش از حد مجاز کودهای نیتروژنی، از مرحله بحرانی فراتر می‌رود (اسپارو و چاپمن، ۲۰۰۳؛ باقری و همکاران، ۱۳۹۳).

علاوه بر آب قابل دسترس برای گیاه، نیتروژن از اهمیت ویژه‌ای در تکوین و سیر مراحل فیزیولوژیک گیاه برخوردار است (پروز و همکاران، ۲۰۰۴). کمبود نیتروژن در اوایل فصل رشد می‌تواند با تأثیر سوء بر غده‌بندی عملکرد غده را کاهش دهد (رستمی اجیرلو و همکاران، ۱۳۹۱). معمولاً کود نیتروژن باعث افزایش عملکرد غده در سیب‌زمینی می‌شود و به همین علت رغبت زارعین به مصرف این کودها امروزه بیشتر از حد مطلوب است که موجب کاهش کیفیت محصول سیب‌زمینی می‌گردد. محمودزاده (۱۳۸۷) در بررسی مقادیر مختلف کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد سیب‌زمینی در منطقه اراک، بیان داشت که کود نیتروژن بر عملکرد کمی و کیفی این گیاه اثر معنی‌داری دارد. سطوح متعادل نیتروژن اثر مثبت بر عملکرد و ویژگی‌های کیفی سیب‌زمینی می‌گذارد، در حالی که کمبود نیتروژن در خاک اختلالات زیادی در فرآیند تولید غده سیب‌زمینی ایجاد می‌کند. افزایش مقادیر زیاد

نیتروژن به خاک، از اثر مثبت آن کاسته و استفاده مفرط آن ساخت و ساز بافت‌های ذخیره‌ای مبتنی بر پلی‌ساکاریدها را به لحاظ افزایش تولید ترکیبات نیتروژنی غیرآلی کاهش می‌دهد (باقری و همکاران، ۱۳۹۳). مگان و همکاران (۲۰۰۴) در آزمایش سه ساله خود با کاربرد سطوح مختلف کود نیتروژن بر روی عملکرد غده تر به این نتیجه رسیدند که با افزایش سطوح کودی نیتروژن، افزایش معنی‌داری در عملکرد غده تر مشاهده می‌شود ولی در سطوح بالاتر، کاربرد کود نیتروژن باعث کاهش معنی‌دار در عملکرد غده تر گردید. آزمایش‌های سعیدی (۱۳۸۶) و جماعتی‌ثمرین و همکاران (۱۳۸۸) نشان داد که مصرف بهینه کود نیتروژن عملکرد سیب‌زمینی را افزایش می‌دهد اما اگر میزان نیتروژن مصرفی از حد مطلوب تجاوز کند، متوسط وزن، تعداد، وزن خشک و عملکرد غده کاهش می‌یابد.

با توجه به اهمیت مصرف بهینه نیتروژن در محصول سیب‌زمینی، در پژوهش حاضر اثر مصرف سطوح مختلف کود نیتروژن بر کیفیت تغذیه‌ای، جذب و تخصیص نیتروژن در سیب‌زمینی مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف نیتروژن بر صفات کمی و کیفی سیب‌زمینی رقم آگریا، آزمایشی در چهار سال به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل سطوح مختلف کود نیتروژن با منبع اوره: صفر به عنوان شاهد، ۸۰، ۱۶۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بودند که در دو مرحله زمان کاشت و مرحله خاک‌دهی پای بوته به نسبت مساوی به خاک داده شدند (عقیقی شاهرودی، ۱۳۹۰).

کشت در قطعات کنار هم در سال‌های مختلف ولی در یک مزرعه تحقیقاتی انجام شد. عملیات آماده‌سازی زمین شامل شخم، دو دیسک عمود بر هم، تسطیح زمین و ایجاد ردیف‌ها در اول بهار هر سال انجام شد. قبل از کشت با نمونه‌برداری از نقاط مختلف زمین و انجام آزمایش خاک، ویژگی فیزیکی و شیمیایی آن تعیین گردید (جدول ۱). کود پتاسیم (سولفات پتاسیم به میزان ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار) و فسفر (سوپرفسفات ساده به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) براساس آزمون خاک همزمان با کاشت به تمامی

۷۵ سانتی متر انجام شد (رستمی اجیرلو و همکاران، ۱۳۹۱).

کرت‌های هر قطعه زمین در هر سال اضافه شد. کاشت به صورت جوی و پشته‌ای و با فواصل روی ردیف ۲۵ سانتی متر و بین ردیف

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه طبق آزمون صورت گرفته در عمق ۳۰-۰ سانتی متری خاک.

EC کل اشباع (m mhos/cm)	pH	درصد کربن آلی	درصد ماده آلی	درصد اشباع	درصد آهک کل	پتاسیم (PPM)	فسفر (PPM)	درصد نیتروژن کل	بافت خاک
۲/۶۸	۷/۰۹	۱/۱۷	۲/۰۱	۴۷/۹۸	۱۳/۷۵	۲۲۰	۱۰	۰/۰۵۶	لوم شنی

برداشت در شهریور ماه انجام گرفت. به منظور اندازه‌گیری صفات از هر کرت آزمایشی، تعداد پنج بوته به صورت تصادفی انتخاب (با رعایت اثر حاشیه‌ای) و صفات کیفی مورد نظر از نمونه مخلوط این پنج نمونه اندازه‌گیری شد. برای تعیین عملکرد غده در انتهای فصل رشد پس از حذف دو ردیف کناری و ۰/۵ متر از ابتدا و انتهای هر کرت به عنوان حاشیه، بقیه بوته‌ها برداشت شد و غده‌ها پس از جدا شدن توپین و عملکرد غده در هکتار تعیین گردید (رستمی اجیرلو و همکاران، ۱۳۹۱).

برای تعیین نیتروژن جذب شده اندام‌های هوایی از فرمول (۱)، غده از فرمول (۲) و کل گیاه (N-uptake) از فرمول (۳) استفاده شد. برای اندازه‌گیری درصد نیتروژن اندام‌های مختلف از روش کجلدال (دارای سه مرحله هضم، تقطیر و تیتراسیون) استفاده شد (جماعتی‌ثمرین و همکاران، ۱۳۸۸؛ نیک‌پور، ۱۳۹۰).

رقم آگریا با توجه به ویژگی‌های زراعی مهم از جمله دیررس تا متوسط‌رس بودن، دارای عملکرد خیلی بالا، غده‌های درشت تا خیلی درشت با ظاهر جذاب (بازار پسند)، درصد ماده خشک بالا و دوره رکود طولانی، مغز غده سفت تا نسبتاً آردی، عدم تغییر رنگ پس از پخت، دارای کیفیت عالی برای پخت به صورت آب‌پز و سرخ‌کردنی، دارای توسعه شاخ و برگ سریع، پوشش خوب، ارتفاع زیاد، دارای ساقه‌های قوی، تقریباً حساس به بلایت غده و زگیل سیب‌زمینی و خیلی مقاوم به پوسیدگی غده و ویروس Yn، X، A، مهم‌ترین رقم کشت شده در منطقه اردبیل می‌باشد (عقیقی شاهرودی، ۱۳۹۰).

هر کرت آزمایشی شامل ۶ ردیف ۵ متری بود و فاصله بین کرت‌ها ۱/۵ متر (جهت جلوگیری از تداخل کود به کرت‌های کناری) در نظر گرفته شد. کاشت در اردیبهشت ماه هر سال و

فرمول (۱): وزن خشک اندام هوایی × درصد نیتروژن اندام هوایی = نیتروژن جذب شده اندام هوایی

فرمول (۲): وزن خشک غده × درصد نیتروژن غده = نیتروژن جذب شده غده

فرمول (۳): نیتروژن جذب شده غده + نیتروژن جذب شده اندام هوایی = کل نیتروژن جذب شده گیاه (N-uptake)

با استفاده از روش اسید سولفوسالیسیلیک و جذب در طول موج ۴۱۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتوفتومتر انجام شد (طباطبایی، ۱۳۹۲). شاخص برداشت با رابطه (۶) محاسبه گردید.

برای تعیین میزان پروتئین از روش برادفورد (۱۹۷۶) استفاده شد و عملکرد پروتئین بر اساس فرمول‌های (۴) و (۵) تعیین گردید (سالو و انانن و کویویس توینن، ۱۹۹۶). اندازه‌گیری میزان نیترات

فرمول (۴): $6/25 \times$ درصد نیتروژن اندام‌های مختلف = میزان پروتئین اندام مربوطه

فرمول (۵): درصد پروتئین غده × وزن خشک غده = عملکرد پروتئین غده

فرمول (۶): $100 \times$ (عملکرد بیولوژیک / عملکرد اقتصادی) = شاخص برداشت

از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد صورت گرفت.

داده‌های حاصل ابتدا برای هر سال جداگانه با استفاده از نرم‌افزار آمار SAS 9.2 تجزیه گردید و مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده

نتایج و بحث

عملکرد غده تر و شاخص برداشت

تجزیه واریانس جداگانه سال‌های مختلف نشان داد که اثر کود نیتروژن بر صفات عملکرد غده تر و شاخص برداشت در هر چهار سال در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین جداگانه سال‌های مختلف حاکی از این بود که در هر چهار سال متوالی، تیمار کودی ۱۶۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بیشترین و تیمار بدون کود (شاهد) پایین‌ترین میزان عملکرد غده تر در واحد سطح را تولید کرد (جدول ۳).

نیتروژن نقش مهمی در رشد رویشی گیاه و تولید ماده خشک ناشی از پدیده فتوسنتز خالص دارد. در شرایط کمبود نیتروژن صفات زراعی سیب‌زمینی نقصان یافته که منجر به کاهش تجمع ماده خشک می‌گردد. به عبارت دیگر با افزایش میزان نیتروژن در زراعت سیب‌زمینی ماده خشک تولیدی به علت افزایش میزان فتوسنتز خالص و در نهایت تولید ماده خشک بیشتر در ذخیره غده‌های سیب‌زمینی در مرحله حجیم شدن غده‌ها افزایش یافته و در نتیجه ماده خشک تجمعی در گیاه افزایش می‌یابد (روزبهائی و میرزایی، ۱۳۸۵). مصرف بیش از حد نیتروژن باعث می‌شود که نیتروژن به شکل قابل استفاده در خاک باقی مانده و در اواخر فصل رشد، رشد رویشی قسمت‌های هوایی را تحریک کند. این امر تشکیل غده‌ها را با تأخیر انداخته و منجر به دیررسی محصول می‌شود و باعث می‌گردد که در مرحله غده‌بندی و حجیم شدن غده‌ها، بخش اعظمی از تولید گیاه صرف رشد غیر اقتصادی ساقه‌های هوایی و برگ‌ها شود که در نتیجه افت عملکرد و کاهش کیفیت محصول را به دنبال خواهد داشت (ارشدی و همکاران، ۱۳۸۷؛ عقیقی شاهرودی و همکاران، ۲۰۱۲). به بیان دیگر مصرف بیش از حد نیتروژن موجب افزایش رشد رویشی گیاه می‌شود که در نتیجه آن، رقابت بین بوته‌ها برای دستیابی به نیازهای رشدی و جذب آب و مواد غذایی افزایش می‌یابد. پیامد این مسئله کاهش عملکرد و اجزای عملکرد می‌باشد (جماعتی‌ثمرین و همکاران، ۱۳۸۸) که چنین مسئله‌ای در این آزمایش در سطح کودی ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار مشاهده گردید.

عملکرد غده تر با صفات نیتروژن کل اندام هوایی، نیتروژن کل غده، نیتروژن جذب شده اندام هوایی، غده و کل گیاه، تجمع نیترات در ماده خشک و تر و همچنین درصد و عملکرد پروتئین همبستگی مثبت و معنی‌داری نشان داد (جدول ۴).

در سال اول آزمایش بالاترین شاخص برداشت در تیمار کودی ۸۰ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار به دست آمد اما در سال‌های دیگر تیمارهای ۱۶۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بالاترین شاخص برداشت را به وجود آوردند.

زلالم و همکاران (۲۰۰۹) در آزمایش خود به این نتیجه رسیدند که با افزایش سطوح کودی نیتروژن، بر میزان عملکرد غده تر (جزء اقتصادی) افزوده خواهد شد. همچنین آن‌ها اظهار کردند که با افزایش سطوح کودی از صفر به سطوح بالاتر، شاخص برداشت کاهش غیر معنی‌داری پیدا خواهد کرد، به طوری که تیمار کودی شاهد بالاترین میزان و تیمار کودی ۲۰۷ کیلوگرم نیتروژن در هکتار پایین‌ترین شاخص برداشت را داشت، ولی این اختلاف در بین تیمارها غیر معنی‌دار به دست آمد. کاربرد کود نیتروژن بیش از حد مطلوب، موجب افزایش رشد اندام هوایی در گیاه گردیده و رشد اندام زیرزمینی (غده) را کاهش می‌دهد. به عبارت دیگر باعث افزایش عملکرد بیولوژیک و کاهش عملکرد اقتصادی می‌گردد که در نتیجه شاخص برداشت کاهش پیدا خواهد کرد (سعیدی، ۱۳۸۶، عقیقی شاهرودی و همکاران، ۲۰۱۲).

درصد و میزان جذب نیتروژن اندام‌های مختلف

تجزیه واریانس سال‌های مختلف نشان می‌دهد که اثر سطوح مختلف کود نیتروژن بر صفات درصد نیتروژن اندام هوایی و غده و میزان جذب نیتروژن در اندام هوایی، غده و کل گیاه در هر چهار سال آزمایش، معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین جداگانه چهار سال نیز بیانگر این نتیجه بود که در هر سال با افزایش سطوح نیتروژن بر درصد نیتروژن غده و اندام هوایی و نیتروژن جذب شده غده، اندام هوایی و کل گیاه افزوده می‌شود، به طوری بالاترین میزان در همه صفات ذکر شده در سطوح ۱۶۰ یا ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار مشاهده گردید.

جدول ۲- تجزیه واریانس تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر صفات کمی و کیفی غده سیب زمینی در سال‌های مختلف آزمایش

میانگین مربعات												درجه آزادی	منابع تغییر	
عملکرد	درصد	تجمع نیترات	تجمع نیترات در ماده تر	نیتروژن جذب شده کل گیاه	نیتروژن جذب شده غده	نیتروژن جذب شده اندام هوایی	نیتروژن کل	شاخص برداشت	عملکرد غده تر	عملکرد غده	عملکرد غده			
سال اول														
ns ۴۹۸/۶۵	ns ۱/۱۲	ns ۳۸/۳۸	ns ۱۱۰/۱۱	ns ۱۵۲/۸۵	ns ۱۴۲/۵۵	ns ۳/۳۷	ns ۰/۰۱	ns ۰/۰۲۸	ns ۲۱/۲۴	ns ۱۸/۲۲	۲	تکرار		
۲۲۰۹۴**	۵/۷۰**	۴۹۰۶/۹**	۵۱۴۹۸**	۱۳۱۷۶**	۸۳۳۸**	۵۶۰/۸**	۰/۱۴**	۰/۴۷**	۱۳۱/۳۱**	۱۲۸/۴۵**	۳	سطوح نیتروژن		
۶۵۳/۱۳	۰/۷۲	۲۴/۶۴	۶۵/۰۸	۱۲۰/۱۵	۹۳/۷۶	۲/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۱۲	۱۳/۵۹	۱۱/۲۸	۶	اشتباه آزمایشی		
۷/۰۹	۶/۸۵	۹/۷۲	۴/۹۱	۱۱/۰۷	۱۲/۴۵	۶/۶۹	۶/۸۵	۳/۹۵	۶/۴۸	۱۰/۶۶	-	ضریب تغییرات (%)		
سال دوم														
ns ۵۸۱/۹۴	ns ۱/۰۹	ns ۵۹/۸۵	ns ۴۴۳/۷۵	ns ۱۱۵/۹۹	ns ۱۸۱/۲۱	ns ۵/۹۱	ns ۰/۰۲	ns ۰/۰۰۶	ns ۸/۸۵	ns ۳/۱۵	۲	تکرار		
۲۲۵۵۵/۹**	۲۰/۸**	۶۵۴۷/۷۹**	۴۱۵۲۵/۴**	۱۱۱۰۰**	۶۴۵۸**	۶۴۷/۲**	۰/۵۳**	۰/۳۱**	۱۲۰/۱**	۱۶۷/۷**	۳	سطوح نیتروژن		
۳۱۵/۲۹	۰/۶۲	۳۴/۴۹	۳۲۰/۷۵	۸۳/۷۹	۱۰۰/۲۴	۳/۹۴	۰/۰۱۶	۰/۰۰۳	۵/۲۵	۲/۵۷	۶	اشتباه آزمایشی		
۴/۱۱	۴/۹۱	۸/۰۶	۱۱/۳۰	۸/۸۷	۱۳/۲۱	۷/۲۵	۴/۹۱	۲/۳۳	۴/۵۶	۵/۶۱	-	ضریب تغییرات (%)		
سال سوم														
ns ۱۹۴/۳۱	ns ۰/۴۴	ns ۸۰/۵۰	ns ۹۲/۳۴	ns ۷/۵۵	ns ۵/۹۴	ns ۱/۱۱	ns ۰/۰۰۸	ns ۰/۰۱	ns ۹/۰۱	ns ۵/۲۱	۲	تکرار		
۱۰۰۶۷/۲**	۱۰/۷۲**	۲۹۶۲/۱**	۱۸۸۹/۸**	۷۶۴۹/۲۹**	۴۶۷۳**	۳۷۱/۰۸**	۰/۰۹**	۰/۰۹*	۵۸/۲۲**	۱۵۱/۵۵**	۳	سطوح نیتروژن		
۱۰۸/۹۵	۰/۲۳	۴۳/۰۹	۵۸/۴۷	۴/۵۲	۳/۵۷	۰/۷۵	۰/۰۰۶	۰/۰۱	۴/۸۴	۳/۴۶	۶	اشتباه آزمایشی		
۳/۳۶	۳/۹۰	۶/۹۳	۲/۷۴	۳/۰۶	۳/۵۸	۵/۱۶	۳/۹۰	۴/۵۱	۲/۸۳	۷/۳۵	-	ضریب تغییرات (%)		
سال چهارم														
ns ۴۱۱/۷۰	ns ۰/۸۸	ns ۳/۹۰	ns ۱۵۰/۷۰	ns ۳۵/۳۵	ns ۳۰/۵۵	ns ۲/۴۵	ns ۰/۰۱	ns ۰/۱۱	ns ۷۱/۵۵	ns ۵/۳۱	۲	تکرار		
۳۳۰۷**	۱۰/۳**	۱۱۲۲**	۲۱۱۹۶/۳**	۱۰۶۳۸**	۶۵۴۸۷**	۵۰۵/۹**	۰/۲۶**	ns ۰/۲۳	ns ۶۴/۰۹	۸۷/۴۱**	۳	سطوح نیتروژن		
۲۷۵/۰۹	۰/۴۲	۲/۹۲	۸۹/۵۸	۲۰/۸۴	۱۸/۲۹	۱/۸۶	۰/۰۱	۰/۰۸	۳۵/۸۳	۳/۰۵	۶	اشتباه آزمایشی		
۳/۵۰	۶/۷۵	۴/۱۰	۵/۱۹	۵/۲۵	۶/۸۰	۵/۶۹	۶/۷۵	۱۰/۱۵	۸/۷۸	۶/۷۱	-	ضریب تغییرات (%)		

ns, * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

تأثیر کود اوره بر جذب و تخصیص نیتروژن

جدول ۳- مقایسه میانگین تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر صفات کمی و کیفی غده سیب‌زمینی در سال‌های مختلف آزمایش

عملکرد پروتئین غده ($Kg.ha^{-1}$)	پروتئین غده (%)	تجمع نیترات در ماده تر (PPM)	تجمع نیترات در ماده خشک (PPM)	نیتروژن جذب شده کل گیاه ($Kg.ha^{-1}$)	نیتروژن جذب شده غده ($Kg.ha^{-1}$)	نیتروژن جذب شده اندام هوایی ($Kg.ha^{-1}$)	نیتروژن کل غده (%)	نیتروژن کل اندام هوایی (%)	شاخص برداشت (%)	عملکرد غده تر ($ton.ha^{-1}$)	سطوح کودی ($Kg.ha^{-1}$)	
^c ۲۸۴/۸۳	^b ۱۰/۶۰	^d ۵۵/۷۶	^d ۲۰/۵۱	^d ۲۶/۶۲	^d ۱۹/۳۳	^d ۷/۲۸	^b ۱/۶۹	^c ۲/۲۶	^{ab} ۶۰/۶۱	^c ۲۳/۵۷	صفر	سال اول
^{bc} ۳۲۱/۸۳	^a ۱۲/۳۵	^c ۳۴/۷۲	^c ۱۱۱/۴۳	^c ۶۵/۸۷	^c ۵۱/۶۱	^c ۱۴/۲۵	^a ۱/۹۷	^b ۲/۷۲	^a ۴۳/۷۸	^{ab} ۳۰/۴۸	۸۰	
^a ۴۸۲/۱۳	^a ۱۳/۸۹	^b ۶۳/۳۵	^b ۱۹۶/۶۱	^b ۱۲۶/۱۹	^b ۱۰/۵۵	^b ۲۴/۶۴	^a ۲/۲۲	^a ۳/۲۱	^{bc} ۵۳/۷۶	^a ۳۹/۴۸	۱۶۰	
^b ۳۵۱/۵۳	^a ۱۲/۸۹	^a ۱۰۰/۴۲	^a ۳۲۸/۵۶	^a ۱۷۷/۱۱	^a ۱۳۸/۳۸	^a ۳۸/۷۳	^a ۲/۰۶	^b ۲/۹۲	^c ۴۹/۱۳	^b ۳۲/۴۵	۲۰۰	
۳۶۰/۰۸	۱۲/۴۳	۵۱/۰۴	۱۶۴/۲۷	۹۸/۹۴	۷۷/۷۱	۲۱/۱۳	۱/۹۸	۲/۵۹	۵۶/۸۲	۳۱/۴۹	میانگین	
^d ۳۴۴	^c ۱۲/۹۱	^d ۱۵/۴۶	^d ۳۰/۴۷	^d ۳۸/۰۲	^c ۲۵/۴۰	^d ۱۲/۶۲	^c ۲/۰۶	^d ۲/۱۶	^c ۴۲/۰۴	^c ۱۷/۸۲	صفر	سال دوم
^c ۳۸۴/۳۰	^b ۱۵/۱۴	^c ۶۴/۶۵	^c ۹۳/۱۱	^c ۶۷/۴۰	^b ۴۸/۵۴	^c ۱۸/۸۶	^b ۲/۴۲	^c ۲/۶۰	^b ۴۸/۵۹	^b ۲۹/۶۸	۸۰	
^a ۵۴۱/۶۳	^a ۱۸/۷۲	^b ۸۲/۸۲	^b ۱۸۲/۴۷	^b ۱۳۷/۹۷	^a ۱۰۵/۵۶	^b ۳۲/۴۱	^a ۲/۹۹	^a ۲/۹۳	^a ۵۶/۰۴	^a ۳۴/۷۷	۱۶۰	
^b ۴۵۴/۸۰	^a ۱۷/۸۱	^a ۱۲۸/۴۱	^a ۳۰۸/۳۷	^a ۱۶۹/۲۴	^a ۱۲۳/۶۵	^a ۴۵/۵۹	^a ۲/۸۵	^b ۲/۷۴	^a ۵۴/۳۱	^{ab} ۳۲/۱۱	۲۰۰	
۴۳۱/۱۸	۱۶/۱۴	۷۲/۸۳	۱۵۳/۶۰	۱۰۳/۱۵	۷۵/۷۸	۲۷/۳۷	۲/۵۸	۲/۶۰	۵۰/۲۴	۲۸/۵۹	میانگین	
^d ۲۴۴/۱۶	^b ۱۱/۲۱	^c ۵۷/۷۱	^c ۲۴۵/۸۸	^d ۱۸/۵۰	^d ۱۲/۴۶	^d ۶/۰۴	^b ۱/۷۹	^b ۲/۴۴	^c ۷۲/۱۴	^c ۱۵/۵۲	صفر	سال سوم
^c ۲۸۳/۹۸	^b ۱۱/۸۷	^b ۸۹/۶۵	^b ۲۷۵/۹۶	^c ۳۹/۹۲	^c ۳۰/۷۷	^c ۹/۱۵	^b ۱/۹۰	^{ab} ۲/۶۴	^{bc} ۶۶/۴۸	^b ۲۵/۱۰	۸۰	
^a ۳۷۵/۰۵	^a ۱۳/۶۸	^b ۹۶/۸۰	^b ۲۸۷/۰۷	^b ۸۸/۱۳	^b ۶۵/۵۶	^b ۲۲/۵۷	^a ۲/۱۹	^a ۲/۷۵	^a ۸۲/۱۵	^a ۳۲	۱۶۰	
^b ۳۳۸/۷۴	^a ۱۲/۸۷	^a ۱۳۴/۲۵	^a ۳۰۵/۸	^a ۱۳۱/۳۶	^a ۱۰۱/۷۷	^a ۲۹/۵۹	^a ۲/۰۶	^a ۲/۸۵	^{ab} ۸۰/۱۶	^{ab} ۲۸/۶۸	۲۰۰	
۳۱۰/۴۸	۱۲/۴۰	۹۴/۶۰	۲۷۸/۶۷	۶۹/۴۷	۵۲/۶۴	۱۶/۸۳	۱/۹۸	۲/۶۷	۷۷/۷۳	۲۵/۳۲	میانگین	
^b ۳۷۲/۰۷	^c ۷/۸۱	^d ۱۹/۲۴	^d ۷۳/۵	^d ۲۶/۸۲	^d ۱۷/۷۹	^d ۹/۰۲	^c ۱/۲۵	-	-	^c ۱۹/۳۲	صفر	سال چهارم
^a ۵۴۸/۱۷	^{bc} ۸/۹۵	^c ۳۳/۳۵	^c ۱۶۹/۴	^c ۵۱/۵۰	^c ۳۲/۷۹	^c ۱۸/۴۰	^{bc} ۱/۴۳	-	-	^b ۲۸/۰۴	۸۰	
^a ۵۵۷/۷۳	^a ۱۲/۱۸	^b ۵۰/۵۹	^b ۲۱۲/۰۵	^b ۱۱۰/۲۴	^b ۸۰/۵۷	^b ۲۹/۶۶	^a ۱/۹۵	-	-	^a ۳۲/۰۸	۱۶۰	
^b ۳۹۳/۸۳	^b ۹/۸۵	^a ۶۳/۳۵	^a ۲۷۳/۵	^a ۱۵۹/۰۸	^a ۱۲۰/۳۰	^a ۳۸/۷۷	^b ۱/۵۷	-	-	^b ۲۴/۶۸	۲۰۰	
۴۶۷/۹۵	۹/۶۹	۴۱/۶۳	۱۸۲/۱۱	۸۶/۹۱	۶۲/۸۶	۲۳/۹۶	۱/۵۵	-	-	۲۶/۰۳	میانگین	

در هر ستون حروف یکسان اختلاف معنی‌دار آماری ندارند.

جذب شده گیاه (N uptake) افزایش معنی داری پیدا کرد. مگان و همکاران (۲۰۰۴) در طی آزمایش سه ساله خود به این نتیجه رسیدند که در حالت کلی با افزایش سطوح کاربرد کود نیتروژن، افزایش معنی دار در غلظت نیتروژن غده و نیتروژن جذب شده غده مشاهده می شود، به طوری که شاهد کمترین مقدار و با افزایش این مقدار برای هر دو صفت ذکر شده، افزایش معنی داری به دست آمد.

تجمع نیترات

تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر میزان تجمع نیترات در ماده خشک و ماده تر در سطح احتمال ۱٪ معنی دار گردید (جدول ۲). مقایسه میانگین جداگانه سال‌های مختلف نشان داد که با افزایش سطوح کودی بر میزان تجمع نیترات در ماده خشک و ماده تر افزوده می شود، بدین صورت که سطوح کودی شاهد (عدم کاربرد نیتروژن) در پایین ترین سطح و کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در بالاترین سطح آماری هم در ماده خشک و هم در ماده تر قرار داشتند (جدول ۳).

با توجه به نتایج بدست آمده، می توان این چنین استنباط کرد که با افزایش سطوح کودی، بر درصد و میزان جذب نیتروژن غده و اندام هوایی گیاه سیب زمینی افزوده خواهد شد. پایتون (۱۹۹۰)، سعیدی (۱۳۸۶)، جماعتی ثمرین و همکاران (۱۳۸۸) و عقیقی شاهرودی (۱۳۹۰) گزارش کردند که کود نیتروژن، وزن خشک گیاه و غلظت نیترون را در بافت‌های گیاهی افزایش می دهد، همچنین جذب نیتروژن در غده‌ها با افزایش کود نیتروژن بیشتر می شود.

از مقدار نیتروژن جذب شده در گیاه سیب زمینی بخشی در اندام‌های هوایی و بخش دیگر توسط محصول (غده‌ها) جذب می گردد. مقداری از این جذب در اثر جذب و تحلیل به مواد پروتئینی تبدیل و قسمت دیگر به صورت نیترات تجمع پیدا می کند. وترمن و همکاران (۱۹۸۸) در آزمایشی مشاهده کردند، زمانی که مصرف کود نیتروژن در موقع رشد غده‌ها صورت می گیرد نیتروژن ابتدا در برگ‌ها و ساقه تجمع پیدا می کند ولی در زمان رسیدگی غده‌ها بیش از ۸۰٪ نیتروژن جذب شده در غده‌ها متمرکز می شود. گوش و همکاران (۲۰۰۰) در آزمایش خود به این نتیجه رسیدند که با افزایش میزان کود نیتروژن کاربردی درصد نیتروژن گیاه و نیتروژن

جدول ۴- ضرایب همبستگی ساده پیرسون بین صفات کمی و کیفی سیب زمینی

	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱. عملکرد غده تر											۱
۲. شاخص برداشت										۱	ns-۰/۰۹
۳. نیتروژن کل اندام هوایی								۱	ns-۰/۰۸	ns-۰/۲۰	۰/۵۴**
۴. نیتروژن کل غده							۱	۰/۴۵**	۰/۵۴**	ns-۰/۱۱	۰/۵۷**
۵. نیتروژن جذب شده اندام هوایی						۱	۰/۹۵**	۰/۴۵**	۰/۵۷**	ns-۰/۱۳	۰/۶۵**
۶. نیتروژن جذب شده غده					۱	۰/۹۹**	۰/۹۷**	۰/۴۵**	۰/۵۷**	ns-۰/۱۳	۰/۶۴**
۷. نیتروژن جذب شده کل گیاه				۱	۰/۶۳**	۰/۶۳**	۰/۶۱**	ns-۰/۱۷	۰/۴۳**	۰/۴۵**	۰/۳۱*
۸. تجمع نیترات در ماده خشک			۱	۰/۸۶**	۰/۶۷**	۰/۶۶**	۰/۶۴**	۰/۵۰**	ns-۰/۲۵	ns-۰/۲۶	۰/۴۱**
۹. تجمع نیترات در ماده تر		۱	ns-۰/۲۵	۰/۴۳**	۰/۵۷**	۰/۵۷**	۰/۵۴**	ns-۰/۰۸	۰/۹۹**	ns-۰/۲۰	۰/۵۴**
۱۰. درصد پروتئین غده		۰/۴۳**	ns-۰/۰۲	ns-۰/۰۴	ns-۰/۲۵	ns-۰/۲۲	۰/۳۳*	ns-۰/۱۸	۰/۴۳**	ns-۰/۰۴	۰/۴۶**
۱۱. عملکرد پروتئین غده		۰/۴۳**	ns-۰/۰۲	ns-۰/۰۴	ns-۰/۲۵	ns-۰/۲۲	۰/۳۳*	ns-۰/۱۸	۰/۴۳**	ns-۰/۰۴	۰/۴۶**

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

طوری که با کاربرد ۴۵۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بیشترین مقدار انباشت نیترات در وزن خشک غده و وزن تر غده را شاهد بودند. کودهای شیمیایی به لحاظ مقدار، نوع و سرعت آزاد شدن و روش مصرف آن‌ها بر تجمع نیترات در گیاه تأثیر می گذارند. در

با افزایش سطوح کودی چون میزان و درصد نیتروژن غده افزایش یافته بود، بنابراین میزان تجمع نیترات در غده را افزایش داد. عبادی و همکاران (۱۳۸۲) اعلام کردند که مصرف کود نیتروژن تأثیر معنی داری در مقدار نیترات انباشت شده در غده داشت به

عقیقی شاهوردی و همکاران (۲۰۱۲) گزارش کردند که با افزایش سطح کود نیتروژن، درصد و عملکرد پروتئین غده‌های سیب‌زمینی افزایش می‌یابد، ولی کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار باعث کاهش عملکرد پروتئین می‌شود. دلیل افزایش میزان پروتئین غده‌ها، تأمین نیتروژن کافی به وسیله کود اوره و ذخیره آن به شکل پروتئین است. چون برای تولید پروتئین کافی در غده‌ها اولین ماده‌ای که سبب افزایش آن می‌گردد، میزان نیتروژن غده-هاست و نیتروژن واحد سازنده آن‌ها می‌باشد (گوما و مگدا، ۲۰۰۷).

بر اساس همبستگی ساده پیرسون، عملکرد پروتئین غده با صفات عملکرد تر غده ($r=0/46^{**}$)، نیتروژن کل اندام هوایی ($r=0/43^{**}$)، نیتروژن جذب شده اندام هوایی ($r=0/33^{**}$) و درصد پروتئین ($r=0/43^{**}$) همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت (جدول ۴). نیتروژن می‌تواند با افزایش درصد نیتروژن غده‌ها و تبدیل آن‌ها به پروتئین، موجب بهبود ارزش غذایی غده‌ها شود (رئیس و خواجه-پور، ۱۳۷۱).

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که مصرف کود نیتروژن بر اساس آزمون خاک و با توجه به حد بحرانی این عنصر در خاک می‌تواند ضمن تولید عملکرد غده مطلوب از تجمع زیان‌بار مازاد نیترات در غده‌ها نیز جلوگیری کند. مصرف مقادیر بیشتر کودهای نیتروژن، افزایش معنی‌داری در عملکرد غده در طی سال‌های مختلف ایجاد نمی‌کند، بلکه احتمال آبتشویی بیشتر نیتروژن و تجمع غلظت نیترات در غده‌ها را افزایش می‌دهد و همچنین باعث افزایش هزینه تولید محصول خواهد شد. با کاربرد کود نیتروژن در حد متوسط و نیاز گیاه ارزش تغذیه‌ای بالاتری برای محصول تولیدی تضمین خواهد شد.

مورد تعداد زیادی از گونه‌های گیاهی، بیشترین مقدار نیتروژن نیتراتی در غده سیب‌زمینی را در بالاترین سطح کود نیتروژن به دست آورده‌اند. با افزایش غلظت نیتروژن در محیط ریشه، مقدار نیتروژن کل در بافت‌های گیاهی افزایش یافته و سطوح نیتروژن نیتراتی معمولاً در ارتباط با غلظت نیتروژن در گیاه قرار می‌گیرد (عباسی، ۱۳۸۵؛ جماعتی‌ثمرین و همکاران، ۱۳۸۸). یزدان دوست همدانی (۱۳۸۲) اعلام کرد که مقدار نیترات غده‌ها تحت تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن تفاوت معنی‌داری داشت و بالاترین غلظت نیترات از مصرف بیشترین مقدار کود نیتروژن (۷۵۰ کیلوگرم کود اوره) حاصل شد. در واقع با مصرف بیش از حد نیتروژن، علاوه بر اینکه عملکرد کاهش می‌یابد، میزان تجمع نیترات در غده نیز افزایش نشان می‌دهد که تجمع بیش از حد آن یک خصوصیت نامطلوب در تولید محصول می‌باشد (جماعتی‌ثمرین و همکاران، ۱۳۸۸).

درصد پروتئین غده و عملکرد پروتئین

تجزیه واریانس جداگانه سال‌های مختلف نشان داد که اثر سطوح مختلف کود نیتروژن بر صفات درصد پروتئین غده و عملکرد پروتئین غده در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۲). با افزایش سطوح کودی بر میزان درصد پروتئین غده در سال‌های مختلف افزوده شد اما در اغلب سال‌ها، سطح کودی ۱۶۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند (جدول ۳). در مورد عملکرد پروتئین نیز با افزایش سطوح کودی تا ۱۶۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، افزایش معنی‌دار در میزان عملکرد پروتئین غده مشاهده گردید، ولی با کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، افت عملکرد پروتئین معنی‌داری را نسبت به سطح کودی ۱۶۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نشان داد.

منابع

ارشدی، م.ج.، ح.ر. خزایی، و م. کافی. ۱۳۸۷. بررسی تأثیر کود سرک نیتروژن با استفاده از کلروفیل متر بر عملکرد و اجزاء عملکرد سیب‌زمینی رقم آگریا. پژوهش کشاورزی: آب، خاک و گیاه در کشاورزی. سال هشتم، شماره ۱: ۳۳-۴۵.

باقری، ح.ر.، م.ج. قرینه، ع. بخشنده، ج. طایی، ع. محنت‌کش، و ب. اندرزیان. ۱۳۹۳. اثر تنش خشکی و مقدار نیتروژن بر عملکرد و برخی صفات کیفی و فیزیولوژیک سیب‌زمینی در شرایط آب و هوایی چهار محال و بختیاری. فصلنامه فیزیولوژی گیاهان زراعی، سال سوم، شماره ۲۳: ۵-۲۲.

پور مقیم، م.، خ.خوش طینت، ا. صادقی مکی، ر. کمیلی فنود، ب. گلستان، و م. پیر علی. ۱۳۸۹. تعیین میزان نیترات در کاهو، گوجه‌فرنگی و سیب‌زمینی عرضه شده در میدان تره‌بار تهران به روش HPLC. مجله علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران. سال پنجم، شماره ۱: ۷۰-۶۳. جماعتی‌ثمرین، ش.، ا. توبه، ک. هاشمی‌مجد، ع. اصغری، م. حسن‌زاده، ر. ذبیحی محمودآباد، و م. شیرینی‌جناب. ۱۳۸۸. تأثیر تراکم بوته و سطوح مختلف نیتروژن بر درصد پروتئین، عملکرد و تجمع نیترات در غده سیب‌زمینی. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی، سال دوم، شماره ۳: ۱۵۱-۱۶۴.

رستمی اجیرلو، ا. غ. محمدی، م. شعبان، م. ا. قبادی، و ع. نجفی. ۱۳۹۱. تأثیر کاربرد کودهای زیستی نیتروژن همراه با کود اوره بر برخی صفات کمی و کیفی سیب‌زمینی رقم مارفونا. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی. جلد پنجم، شماره ۳: ۱۴۴-۱۳۱. روزبهائی، آ. و م. میرزایی. ۱۳۸۵. اثرات تراکم بوته و مقادیر مختلف کود نیتروژن به صورت سرک بر عملکرد سیب‌زمینی در منطقه دماوند. یافته‌های نوین کشاورزی، سال یک، شماره ۱: ۲۱-۱۳.

رئیس، ف. و م. ر. خواجه‌پور. ۱۳۷۱. تأثیر مقادیر کودهای ازت، فسفر و پتاسیم بر رشد و عملکرد سیب‌زمینی رقم کوزیما. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۳، شماره ۳: ۴۸-۳۷.

سعیدی، م. ۱۳۸۶. بررسی تأثیر اندازه غده و کود نیتروژن بر روی شاخص‌های رشد، کمیت و کیفیت غده‌های سیب‌زمینی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی. ۱۱۹.

طباطبایی، س. ج. ۱۳۹۲. اصول تغذیه معدنی گیاهان. انتشارات دانشگاه تبریز.

عبادی، ع.، ا. ر. بلندی، ح. حمیدی، ج. معاون، و ح. حسن‌آبادی. ۱۳۹۱. ارزیابی تنوع ژنتیکی ارقام مختلف سیب‌زمینی با استفاده از الکتروفورز پروتئین‌های ذخیره‌ای غده. نشریه علوم باغبانی. جلد ۲۶، شماره ۲: ۱۹۶-۱۸۹.

عبادی، ع.، ک. هاشمی‌مجد، و ع. اصغری. ۱۳۸۲. بررسی عوامل مؤثر در تجمع نیترات در غده‌های سیب‌زمینی در منطقه اردبیل. طرح پژوهشی دانشگاه محقق اردبیلی.

عباسی، ا. ۱۳۸۵. بررسی جذب و کارایی مصرف نیتروژن در ارقام سیب‌زمینی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی. ۱۱۵.

عقیقی شاهرودی، م. ۱۳۹۰. بررسی میزان پروتئین ارقام سیب‌زمینی با تأکید بر اسیدآمین لایسین تحت تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه محقق اردبیلی. ۱۴۹.

محمودزاده، م. ۱۳۸۷. بررسی تأثیر مصرف مقادیر مختلف نیتروژن در تاریخ‌های مختلف کاشت در شرایط حضور و عدم حضور علف‌های هرز بر عملکرد و اجزای عملکرد سیب‌زمینی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک. مدنی، ح.، ا. فرهادی، ع. پازکی، و م. چنگیزی. ۱۳۸۸. تأثیر سطوح مختلف نیتروژن و ژنولیت بر خصوصیات کمی و کیفی سیب‌زمینی رقم آگریا در منطقه اراک. یافته‌های نوین کشاورزی، سال سوم، شماره ۴: ۳۹۱-۳۷۹.

یزدان دوست همدانی، م. ۱۳۸۲. مطالعه تأثیر مصرف نیتروژن بر عملکرد، اجزای عملکرد و تجمع نیترات در ارقام سیب‌زمینی. مجله علوم کشاورزی ایران. سال چهارم، شماره ۳۴: ۹۷۷-۹۸۵.

نیک‌پور، ل. ۱۳۹۰. تأثیر کاربرد کودهای نیتروژن، پتاسیم و آهن بر عملکرد و تجمع نیترات در سیب‌زمینی رقم آگریا. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، ۱۴۱.

Aghighi Shahverdi Kandi, M., A. Tobeh, A. Golipouri, S. Jahanbakhsh Godehkahriz, and Z. Rastgar. 2012.

Concentration changes of Lysine and Methionine amino acids in potatoes varieties affected by different levels of Nitrogen fertilizer. Technical Journal of Engineering and Applied Sciences, 2(4):93-96.

Bradford, M.M. 1976. A rapid and sensitive method for quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. Anal. Biochem. 72: 248-254.

Gomma, A.M. and H.M. Magda, 2007. Application of bioorganic agriculture and its effect on guar (*Cyamopsis tetragonoloba*) root nodduls, forage, seed yield and yield quality. J. Agric. 3: 91-96.

- Gosh, S.C., K. Asanuma, A. Kusutani, and M. Toyota, 2000. Nitrogen distribution and uptake efficiency traits of potato under different nitrogen regimes. *Pakistan Journal of Biological Sciences*. 3 (6). 943-948.
- Meghan, A., K.A. Curless, and P.E. Kelling, 2004. Nitrogen and phosphorus availability from liquid dairy manure to potatoes. *American Journal of Potato Res.* 82:287-297.
- Payton, F.V. 1990. The effect of nitrogen fertilizer on the growth and development of the potato in warm tropics: Dissertateion abstract international. *B. Sci. Engineering*. 50(9): 33-71.
- Purves, W.K., S. Savada, G.H. Orians, and H.C. Heller, 2004. *Life, The Science of Biology*. Sinauer Associate's: Sunder land, P:1121
- Salo-Vaananen, P.P., and P.E. Koivistoinen, 1996. Determination of protein in foods: comparison of net protein and crude protein (N×6.25) values. *Food Chemistry*, 57: 1.27-31.
- Sparrow, L.A. and S.R. Chapman, 2003. Effects of nitrogen fertilizer on potato (*Solanum tuberosum* L., cv. Russet burbank) in Tasmania.1. Yield and quality. *Australian Journal of Experimental Agriculture* 43: 631-641.
- Westermann, D.T., G.E. Kleinkopf, and L.K. Porter, 1988. Nitrogen fertilizer efficiency on potatoes. *American Potato Journal*. 65 (7): 377-386.
- Zelalem, A., T. Tekalign, and D. Nigussie, 2009. Response of potato (*Solanum tuberosum* L.) to different rates of nitrogen and phosphorus fertilization on vertisols at Debre Berhan, in the central highlands of Ethiopia. *African Journal of Plant Science*, 3(2): 016-024.

Effect of urea fertilizer application rate on nitrogen uptake and allocation and protein content in of potato

M. AghighiSahverdi¹, A. Tobeh², H. Mosanaiey³

Received: 2016-6-24 Accepted: 2016-10-18

Abstract

In order to investigate the effect of different levels of nitrogen fertilizer on nitrogen uptake and allocation to different organs of the plant, especially the tubers, nitrate accumulation and protein yield in potato tuber, during the four-year an experiment implemented in Agricultural Research Station of Mohaghegh Ardabil University in randomized complete block design with three replications. Factor studied in this experiment was different levels of nitrogen included 0, 80, 160 and 200 kg N ha from urea source. The results showed that application of 160 kg nitrogen per hectare had the highest rates for fresh tuber yield, percentage and yield protein. With increasing of levels of fertilizer from zero to 200 kg per hectare were observed increasing in the characteristics of tuber and shoot nitrogen percentage, nitrogen uptake in tubers, shoots and total plant and nitrate accumulation in dry and fresh matter, so that the characters was lowest in non-fertilizer and application of 200 kg fertilizer was highest value and the highest group statistically. The highest tuber yields (31.49 ton.ha⁻¹) and protein yield (467.95 kg.ha⁻¹) were achieved in the first and fourth year, respectively. In general, excessive increase of more than optimal nitrogen in the soil cause reduces the yield of potatoes and also by reducing the amount of protein increases the accumulation of nitrates in tuber and is caused a drop in product quality.

Key words: Absorption of nitrogen, cultivation of potatoes, nitrate, tubers

1- Ph.D Student of Crop Physiology, Faculty of Agriculture, Shahed University, Tehran, Iran

2- AssociateProfessor, Agriculture and Plant Breeding Group, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

3- PhD student of Agronomy, member of Young Researchers and Elite Club, Gorgan Branch, Islamic Azad University, Gorgan, Iran